

šadzeržec. Pšchetož ta Zonška bje Bohanka, mozesche tehodla, haj wona šebi dyrbesche myšlic, so wona wuřwolena neje, tola pšchewine wona tajke wulke Sadzjelanje, a stupi pšched Kneja Jesuša, a neda šo tajkim Myšlam we Modlitwi šadzjelacz. Tak czyn ty tejš, a rek: Kneže, njetk pšchindu ja a dyrbu to a tamne nječ; dže dyrbu ja so hewak šent wfacz aby wtyacz, hacz pola tebe w Nebeřach, pšches twojeho Šyna, mojeho Wumoznika Jesom Křysta? To je Pruha teho Křezřtwa teje Wjery, a jara wulki Džiw na tej pohanskej Zonškej.

Dale steji w Szenju, so wona wola: Ach Kneže, ty Šyno Dawitowy, šmjel šo nad emnu! To rjeka ždyn poniznje a šewichitkej Pokornosju, ktemu tejš wutrobne a škrasnej Wjeru šo modlic. Pšchetož wona czyni tudy krasne Wusnacze šwojeje Wjery wot neho, so won je ton šlubeny Šbožnik teho Šwjeta wot Boha pošlan. Na tajki jeho Hamt špomni wona jemu a škorzi jemu tejš šwoju Rusu: Moja Džowka budže wot Šzerta hubenje čwilowana. Tajke Wolanje šlyšchesche Křystus derje, ale won ji Ššowczko newotmolwi.

To je ton drugi Stork, so šo našch Boh a Kneš tak šadzerži, fajž šo wona čuje, menizy šo wona Bohanka je, kotrejž to Herbstwo nešluřcha, tehodla tejš teje Dobrotu wuziwacz nedyrbi. Tehodla melezi Křystus, dyž wona ša nim bježi, a jeho prošy, jako by won niczo šnej činicz nemjel. Tajkej dwaj Storkaj dyrbjalaj želeřnu Murju powalic. Pšchetož wona mola šebi ždyn myšlic: Dže je njetk ton Muž, kotrehož mi kojdy tak jara kwalesche, so won tak šmjelny je, škoro wušlyřchi a rad pomha? Ale fajž ja widžu a šhonju, šlyřchi won jeno tych, kotrychž won ze a dyž won ze, a niz, dyž my šo pošebamy. Ale ta boha Zonška šo hiřcheže a nastrožecz. Kak pak šo ji dale dže?

Křecjemu wostudži šo tyni Wuczomnikam tajke Wolanje, wona nima po jich Myšlach tehodla žane Prawo, tudy njeřhto prošycz, pšchetož wona je zuřa. Tudy žadyn Džiw neby byl, dy by tořame ju tak nastrožato, so by prajila: Šhto dyrbu prošycz? wono je podarmo; pšchetož ja šym pohanka zuřa Zonška, won pak je Žid, a k Židam pošlany.

Dy bychmy my tajki Stork we našchej Wutrobi tak moznje šaczucz dyrbeli, da bychmy my škoro leželi a tu Modlitwu šabyli. Pšchetož to nejšu Žorty, dyž to Ššwjedomnje horjestupi, a raji: Ach, ty žadyn wot tych šamych nejšy, kotřž šo modlic dyrbja, ty Křystuřej nešlyřchesch, nech šo Pawol, a Pjetr modlitaj, tebe našch Boh a Kneš nešlyřchi, ty žaneje Wjery nimařch, nejšy šnadž wuřwoleny, nejšy hodny ani šmany tajkemu wulkemu Škutkej, so ty pšched Boha šupicz a jeho ša njeřhto prošycz dyrbjal. Štajkimi Myšlemi može naš Šzert do Šazwysłowanja pšchinez. Pšchetož to je jara wulki Stork. Tudy ladaž na tu Zonku, a wuk pšchi tajkej Škladnořzi, šo tejš tak šadzeržecz, fajž šo wona šadzerži. Wona dže a nelada na to, je fajž šlepa we Duchu, so wona tu Wjez šabydže a na to nespomni, so wona Bohanka, won pak Žid je. Pšchetož jeje wutrobne Dowjerenje na Křystuřa je tak wulke, so šebi wona myšli, won me nebudže wopušchežicz. Štajkej Wjeru pošuřy wona to, so Bohanka bjeřche.

To njeřhto drugi, kotryž Wjery nima, neby činił, ale won by šebi tak myšlił: Ty pšlyřchesch Šzertej, wono je podarmo, so šo modliřch, nech šo jeho Lud modli, škoro niczo nebudže; a tak neby won nidy prošyl. Pšchetož šchtuž newjeri, ton šo modlic ne-može. Ale ta Zonka šo neda niczomu wotdzeržecz, wona šo šama se šobu newuryczuje a nepraji: Ty do teho Doma nešlyřchesch, ty šy wušanknena Bohanka.

Šzi Wuczomnizy šu po šwojim Šdaczu